

Mál nr. 104/2023

Nafn málskotsaðila (M)

Nafn varnaraðila (V)

Heiti vátryggingar: Ábyrgðartrygging atvinnureksturs.

Nafn vátryggingartaka (X)

Skaðabótaábyrgð. Vinnuslys.

Gögn.

1. Málskot móttakið 5. apríl 2023, ásamt fylgiskjöllum.
2. Bréf V dags. 19. apríl 2023, ásamt fræðslu, yfirferð öryggismála á ensku og mynd af hurð áður en gengið er inn í vinnslusal.
3. Bréf lögmanns M, dags. 11. maí 2023.

Málsatvik.

Í gögnum málsins kemur fram að M var við vinnu hjá X hinn 25. september 2021 í vinnslusal að þrifa færiband þegar sápa, sem inniheldur ætandi hreinsivökva, lak af færibandi á andlit M, hægri úlnlið, framhandlegg og hægri eyra. M leitaði til læknis tveimur dögum eftir slysið og var síðan frá vinnu nokkra daga í október og nóvember og alveg óvinnufær frá 26. nóvember til 10. desember 2021 og hefur varanleg einkenni eftir slysið

M telur X bera skaðabótaábyrgð á afleiðingum líkamstjóns hans þar sem það megir rekja til ófullnægjandi aðbúnaðar á vinnustað og X hafi farið gegn ýmsum fyrirmælum laga nr. 46/1980 um aðbúnað, hollustuhætti og öryggi á vinnustöðum, reglugerðar nr. 553/2004 um verndun starfsmanna gegn hættu á heilsutjóni af völdum efna á vinnustöðu og reglugerðar nr. 728/2018 um gerð persónuhlífa. M telur að aðstæður í vinnslusal X hafi verið hættulegar þar sem þrífum á færibandi sé þannig háttað að hreinsivökvi fari of nærri líkama starfsmanna, M hafi ekki verið gerð ljós hættan af hreinsivökvanum og þess hafi ekki verið gætt að viðeigandi persónuhlífar hafi verið notaðar. M bendir á að hann hafi verið nýliði, einungis starfað hjá X í tæpan mánuð og það námskeið sem X hafi ætlað nýliðum hafi ekki verið á tungumáli sem hann skilur. M byggir einnig á því að verkstjórn hafi verið ófullnægjandi og þar sem unnið hafi verið með hættuleg efni hafi X borið að sjá til þess að öllum hafi verið ljós hættan af hinum ætandi vökva. Einnig byggir M á því að X hafi ekki sinnt tilkynningarskyldu til Vinnueftirlitsins með fullnægjandi hætti, sbr. 1.mgr. 79. gr. laga nr. 46/1980. Einnig bendir M á að spurningum hafi verið beint til X til að reyna að upplýsa um atvik og aðstæður vegna slyss M og þeim spurningum hafi verið svarað með almennum hætti og þannig með ófullnægjandi svörum og verði X að bera hallann af því.

V hefur hafnað bótaskyldu og vísar til þess að þegar M slasaðist hafi hann verið almennum starfsmaður í vinnslusal og meðal starfsskyldna hans hafi verið almenn þríf á vinnslusvæði. V vísar til þess að M hafi fengið leiðbeiningar og þjálfun hjá samstarfsmönnum um hvernig ætti að standa að þeim þrífum og setið öryggisnámskeið þremur dögum fyrir slysið þar sem fjallað hafi verið um mikilvægi þess að nota öryggisbúnað þegar unnið væri með hættuleg efni eins og hreinsivökva. Einnig vísar V því á bug að M hafi ekki skilið ensku þar sem samskipti hafi átt sér stað við hann á ensku og hann hafi gefið sig út fyrir að skilja ensku þegar hann var ráðinn til X. V vísar einnig til þess að allur hlífðarbúnaður, eins og m.a. öryggisfatnaður, skildir fyrir andlit og peltor heyrnatól hafi verið aðgengilegur og vísar til myndar af leiðbeiningum fyrir starfsmenn þar sem þeim er leiðbeint um að vera alltaf með peltor heyrnatól þegar unnið sé í vinnslusalnum. Þannig telur V að M hafi átt að vera ljóst að honum væri skylt að notast við viðeigandi öryggis- og hlífðarbúnað og vísar til dómaframkvæmdar um að þegar öryggisbúnaður sé fyrir hendi hjá vinnuveitendum sé það að hafa ekki gefið starfsmönnum sérstök fyrirmæli um að nota slíkan ekki saknæm háttsemi af hálfu vinnuveitanda. V vísar til þess að sönnunarbyrði hvíli á M um að skilyrði skaðabótaábyrgðar séu fyrir hendi og sú sönnun liggi ekki fyrir.

Álit.

Í málinu er upplýst að M fékk ætandi hreinsivökva yfir sig, m.a. inn í eyra, sem hefur valdið honum varanlegu líkamstjóni m.v. læknisfræðileg gögn málsins. M varð ekki strax óvinnufær og ekki að sjá af gögnum málsins að strax hafi orðið ljós að um langvarandi eða varanlegu heilsutjóni í skilningi 1. mgr. 79. gr. laga nr. 46/1980. Ekki verður því séð að X hafi vanrækt tilkynningarskyldu til Vinnueftirlitsins

vegna slyss M og sönnunarreglur því hefðbundnar í þeim skilningi að M þarf að sanna að slys hans sé hægt að rekja til atvika eða aðstæðna sem X ber skaðabótaábyrgð á þannig að til greiðslu úr ábyrgðartryggingu X hjá V komi.

Í málinu er upplýst að M hafi sótt námskeið þar sem farið hafi verið ýmsar öryggisreglur í starfsemi X þremur dögum áður en slysið varð. Þær upplýsingar eru almennar og í ljósi þess að unnið var með hættuleg efni við þrif á vinnslusal verður að leggja þær skyldur á X að brýnt sé sérstaklega fyrir starfsfólki að gæta fyllsta öryggis við vinnu sína og í því felst einnig að ganga úr skugga um að starfsmenn notið viðeigandi hlífðarbúnað við vinnu sína. Í málinu liggur fyrir ljósmynd af hurð inn í vinnslusal X og þar segir á íslensku að nota skuli eyrnahlífar en á ensku segir „No personal headphones into the processing room“ ásamt mynd af heyrnatólum sem líta út eins og peltor heyrnatól og rauður hringur með skálínu yfir. Þessi skilaboð til starfsmanna sem hafa ekki tök á íslensku máli eru mjög villandi og getur X ekki haldið því fram að augljóst sé af umræddri merkingu á hurð að starfsmenn hafi átt að vera með svokölluð peltor heyrnatól við vinnu sína í vinnslusalnum. Vegna þessara merkinga sem og þegar um nýja starfsmenn er að ræða verður að gera ráð fyrir því að verkstjórn sé þannig háttað að gengið sé úr skugga um að starfsmenn noti viðeigandi hlífðarbúnað við vinnu sína og það verður einnig að teljast sérstaklega mikilvægt þegar unnið er með ætandi efni. Í málinu liggur ekki fyrir að X hafi skipulagt störf M og annarra starfsmanna með þeim hætti og verður, í ljósi ofangreindra aðstæðna og villandi skilaboða á hurð, X að bera hallann af því að hafa ekki skipulagt starfsemi sína með öruggari hætti, sbr. almenn fyrirmæli laga nr. 46/1980 og reglna og reglugerða sem settar eru með stoð í þeim lögum.

Af þeim upplýsingum sem liggja auk þess fyrir í málinu verður ekki annað séð en að óumdeilt er að ætandi hreinsivökvi er notaður til þrifa í vinnslusal X hafi leitt til líkamstjóns M og telst X ber skaðabótaábyrgð á því tjóni. Ekkert liggur fyrir í málinu um að háttsemi M við vinnu sína hafi falið í sér stórkostlegt gáleysi eða ásetning í skilningi 23. gr. a skaðabótalaga nr. 50/1993. Telst M því eiga rétt til fullra bóta úr ábyrgðartryggingu X hjá V.

Niðurstaða.

M á rétt til fullra bóta úr ábyrgðartryggingu X hjá V vegna líkamstjóns sín.

Reykjavík, 6. júní 2023.

Þóra Hallgrímsdóttir

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Heiða Óskarsdóttir